

Introducció

Aquest llibre tracta d'una història. Una història que em va canviar la vida, i que al llarg dels segles ha canviat les vides de molts altres éssers humans. Aquesta història s'explica des de l'albada dels temps. Ha aparegut de formes diferents en totes les cultures i països del món, però sense perdre mai l'essència. És la història d'un heroi que empren un intrèpid viatge al planeta Terra.

L'entorn del planeta Terra és d'allò més bonic: ple d'oceans immensos, muntanyes, selves, costes imponents, planes al·lucinants i animals i criatures espectaculars de tota mena. I junt amb la bellesa de la natura, hi ha l'alegria de què gaudeixen els humans que hi viuen. L'heroi, però, descobreix que la vida també és molt difícil per als humans que habiten el planeta. Créixer és un procés dolorós, de la infantesa a l'adolescència,

l'edat adulta i finalment la vellesa; i hi ha moments de patiment físic, pobresa i pena, i al final, la mort per a tothom.

Al planeta Terra hi ha alegria i sofriment perquè aquest món preciós és un món dual, un món de contraris. Tot té el seu contrari. Hi ha la llum i hi ha la foscor, prop i lluny, dalt i baix, esquerra i dreta, calent i fred, i aquests contraris s'experimenten en tots els àmbits de la vida. Hi ha amics i enemics, enamorament i desenamorament, seguretat i incertesa, riquesa i pobresa, felicitat i desesperació, i en tot ésser humà hi ha qualitats positives i negatives. Al planeta Terra, tot té el seu contrari.

I és en aquest món, amb la mateixa capacitat per a l'alegria immensa, l'amor immens, els reptes immensos i el sofriment immens que tu volies arribar. Ets tu qui volies arribar-hi i conèixer l'aventura de viure en un indret tan bonic i alhora tan complicat. Ets tu qui estava convençut que cap dificultat, per gran que fos, t'impediria descobrir l'heroi que portes dins. Ets tu qui volia fer el Viatge de l'Herói... perquè tu ets l'herói d'aquesta història.

Quan empres el Viatge de l'Herói, no ho fas amb les mans buides. Vas néixer dotat d'unes capacitats d'allò més poderoses per permetre't fer realitat els teus somnis i superar totes les proves, obstacles i reptes que sorgissin. Com que vas néixer dins el món material limitat del planeta Terra, però, la teva ment i consciència també es van tornar

limitades, de manera que no recordaves la teva autèntica naturalesa, ni les teves habilitats poderoses. Les havies de descobrir per tu mateix.

Només si completes el Viatge de l'Heroi i deixes que les teves qualitats humanes més elevades emergeixin dins teu arribaràs finalment a ser l'heroi. I aleshores un nou propòsit s'apoderarà del teu cor: ajudar els qui comencen el seu Viatge de l'Heroi, amb tot allò que has descobert al llarg del camí.

Les persones que coneixeràs tot seguit ja han fet el seu Viatge de l'Heroi. Procedents d'arreu del món, s'han aplegat per compartir les seves històries i tot el que han viscut, per ajudar-te a emprendre el teu Viatge de l'Heroi.

LIZ MURRAY – ESTATS UNITS

Liz Murray, filla de toxicòmans, va tenir una infantesa pobre a Nova York. Després de la mort de la seva mare i l'ingrés del seu pare en un centre d'acollida quan la Liz encara era adolescent, es va trobar sense sostre. Malgrat que la Liz dormia als ulls de les escales i robava a les botigues per sobreviure mentre encara anava a l'escola, va ser en aquella època que va començar a somiar a estudiar a la Universitat de Harvard. Al cap d quatre anys, havia fet realitat el seu somni, i el relat de la seva història l'ha convertit en una escriptora de gran èxit i una de les oradores motivacionals més sol·licitades del món.

G. M. RAO – L'ÍNDIA

G. M. Rao va créixer en un poblet indi on no tenien llum ni telèfon, on els habitants havien de fer cua per rebre la ració de provisions que els corresponia. Tot i no aprovar la secundària a la primera, Rao volia obrir un negoci, per poder establir-se algun dia amb una petita empresa i una casa bonica. Per sort, també tenia una actitud molt oberta davant les oportunitats que se li presentaven. A partir del seu primer negoci, una fàbrica de jute, va ampliar de mica en mica la seva activitat, i avui el seu immens imperi inclou centrals elèctriques, la construcció d'aeroports i autopistes i obres urbanístiques.

LAIRD HAMILTON – ESTATS UNITS

La infantesa de Laird Hamilton va transcórrer en una família desestructurada de Hawaii. Se sentia exclòs i discriminat. Conscient de la necessitat de fer-se gran aviat, es va proposar demostrar les seves capacitats sobre la taula de surf i arribar allà on cap altre surfista havia arribat. Arran de les seves aventures agosarades dins i fora de l'aigua, va patir ferides greus, es va trencar ossos i es va perdre al mar molt sovint. No obstant això, Laird Hamilton va fer realitat el somni de superar els límits del que és possible i es va convertir en un dels surfistes de grans onades més destacats que hi ha hagut mai.

ANASTASIA SOARE – ROMANIA

Anastasia Soare i la seva jove família van fugir de la Romania comunista en plena Guerra Freda, a la recerca d'una vida millor. Va arribar a Los Angeles sense un cèntim i sense parlar anglès, i va començar a treballar en un saló de bellesa catorze hores diàries. Quan l'Anastasia es va adonar que la seva vida no canviaria gens fins que canviés el que feia, va decidir obrir el seu propi negoci... a Beverly Hills. L'èxit va ser immediat, gràcies al seu mètode únic d'estilisme de celles; amb els anys, ha convertit l'art de dissenyar i depilar les celles en un imperi dins i fora de les fronteres dels Estats Units.

PAUL ORFALEA – ESTATS UNITS

De petit, Paul Orfalea va haver de fer front a una greu dislèxia i al TDAH. Malgrat la seva pràctica incapacitat per llegir, en Paul aspirava a fundar una empresa més gran que IBM. Per superar les seves dificultats a l'hora de llegir, va desenvolupar una capacitat d'observació agudíssima. Un dia, mentre feia cua, aquesta capacitat el va fer adonar-se d'una necessitat: impressions i fotocòpies econòmiques. A partir d'aquella idea, va néixer Kinko's, que arribaria a ser una empresa de copisteria multimilionària.

PETER BURWASH – CANADÁ

Peter Burwash, un jove jugador d'hoquei sobre gel, va patir una topada molt forta que el va deixar estès

al gel amb el cos paralitzat. Va jurar que, si se'n sortia, deixaria l'hoquei per sempre. Fidel a la seva paraula, al cap d'una hora, quan es va poder aixecar, va fer les maletes i va decidir convertir-se en tennista professional. No va arribar mai a ser un tennista d'elit, però va continuar endavant, fins a convertir-se en un dels entrenadors de tennis més admirats de tots els temps i erigir una de les empreses de gestió d'aquest esport més grans del món.

MASTIN KIPP – ESTATS UNITS

Mastin Kipp, un dels joves executius de menys edat de la indústria musical de Los Angeles, tenia el món als peus. La seva afició creixent a consumir drogues i alcohol, però, el va menar a un dels pitjors cops de la seva vida: el van acomiadar. Des del punt de vista material, ho va perdre tot, però va guanyar en saviesa. Va decidir reinventar-se, i es va convertir en un bloguer i escriptor de referència a través del seu web, correu electrònic i compte de Twitter, *The Daily Love*, que han tingut un creixement exponencial.

PETE CARROLL – ESTATS UNITS

Pete Carroll somiava a fer només una cosa a la vida: practicar esports i dedicar-s'hi professionalment. El somni, però, es va truncar quan no va aconseguir arribar a la Lliga Nacional de Futbol Americà. En Pete ja no sabia què fer ni amb les seves aptituds

ni amb la seva vida, fins que es va adonar que el seu somni encara es podia convertir en realitat, però d'una manera que no s'havia imaginat mai. Es va fer entrenador de futbol i, tot i que la seva trajectòria va estar plena d'alts i baixos, va arribar a ser un dels tècnics de futbol americà més inspiradors de tots els temps. No fa gaire, l'NFC el va nomenar Entrenador de l'Any per la seva tasca amb els Seattle Seahawks.

MICHAEL ACTON SMITH – ANGLATERRA

Quan va acabar la carrera, Michael Acton Smith va veure que no tenia pràcticament cap possibilitat de trobar feina. Va decidir fer-se empresari, però el banc no li concedia finançament, o sigui que la seva mare li va deixar mil lliures. Després de fracassar en diverses empreses, estava a punt d'arruïnar-se, però tenia la convicció que la seva darrera idea era molt especial. Efectivament, Moshi Monsters va captivar Anglaterra i es va convertir en tot un fenomen internacional de l'entreteniment infantil.

LAYNE BEACHLEY – AUSTRÀLIA

Layne Beachley només tenia set anys quan la seva mare va morir tràgicament. No gaire després, la Layne va saber que era adoptada. Per fer front als sentiments de pèrdua i abandó, es va marcar un objectiu que demostrés a tothom el que valia: convertir-se en campiona mundial de surf. Ho va aconseguir, no un

cop, sinó un total de set vegades, i es va convertir en la surfista més gran del planeta.

JOHN PAUL DEJORIA – ESTATS UNITS

De petits, John Paul DeJoria i el seu germà van passar quatre anys i mig en una llar d'acollida, perquè la seva mare, malalta, no podia treballar i tenir-ne cura alhora. Van acabar en una banda de delinqüents juvenils dels carrers de la zona est de Los Angeles. Una professora de l'institut va predir que en John Paul no faria mai res de bo. Quan encara no tenia ni vint-i-cinc anys, en John Paul vivia en un cotxe amb el seu fill nadó i recollia ampolles per sobreviure; tot apuntava que la predicció s'havia acomplert. Ell, però, estava decidit a fer alguna cosa amb la seva vida. Després que l'acomiadessin tres cops seguits, es va associar amb Paul Mitchell, i amb només 700 dòlars van muntar una empresa de productes capil·lars. John Paul Mitchell Systems arribaria a una facturació anual de més de mil milions de dòlars.

PETER FOYO – ESTATS UNITS

Peter Foyo, fill de treballadors immigrants als Estats Units, somiava de petit en un futur tecnològic amb telèfons mòbils, on les ciutats funcionessin amb energia solar. Quan es va fer gran, somiava a tenir una empresa tan gran i pròspera que el convertís en el millor executiu de l'Amèrica Llatina. Qualsevol hauria

titllat d'impossibles els seus somnis, però en Peter els va fer realitat, quan, a només trenta-tres anys, ja era president del gegant de les telecomunicacions Nextel Communications Mexico.

Pel que fa a mi, vaig néixer a Austràlia, al si d'una família treballadora humil. De petita, no tenia gaires aspiracions, perquè pensava que els grans somnis no eren per a mi. L'any 2004, però, la meua vida va canviar per sempre quan vaig descobrir un secret, i un somni enorme es va apoderar de mi: compartir amb tothom el secret que havia conegut. El 2006 van sortir la pel·lícula i el llibre *El Secret*, van córrer com una reguera de pólvora per tot el planeta i van arribar a desenes de milions de persones.

Si tu ets igual que era jo i no t'has plantejat mai grans somnis perquè pensaves que no es materialitzarien, sàpigues que en el viatge que ara emprendreàs trobaràs tot el que necessites perquè els teus somnis, per impossibles que semblin, es facin realitat.

Aquesta és la teua història. Aquest és el teu propòsit. Per això ets al planeta Terra: per emprendre el Viatge de l'Heroi i descobrir l'heroi que hi ha dins teu. Amb la saviesa inestimable que estàs a punt de rebre i amb les teves grans habilitats, podràs accomplir el teu somni i trobar la felicitat autèntica i perdurable que tots busquem amb tanta ànsia. Tant és en quin moment et trobis de la vida, tant és l'edat que tinguis: mai no és massa tard per perseguir el teu somni.

Primera Part
EL SOMNI

LA CRIDA

La Crida a l'Aventura

Contra Tot Pronòstic

Ningú no neix predestinat a tenir una vida perfecta. Si no, no tindries res per què lluitar, ni sentiries la necessitat imperiosa de fer alguna cosa amb la teva vida. No tindries cap somni. Independentment de les circumstàncies en què vas néixer, de la vida familiar i l'educació de què vas gaudir o no, vas venir per fer realitat els teus somnis; siguis on siguis en aquest moment, estàs dotat de tot el que et cal per aconseguir-ho!

ANASTASIA SOARE

FUNDADORA – ANASTASIA BEVERLY HILLS

Vaig començar del no-res. Absolutament res de res. No teníem diners. No parlava l'idioma. No tenia ni idea de com funcionava un país occidental: la mentalitat, el sistema econòmic... No sabia ni fer un taló, perquè

a Romania no en teníem. Vaig començar literalment aprenent l'alfabet.

PAUL ORFALEA

FUNDADOR – KINKO'S

Hi ha pocs nanos que suspenguin segon de Primària, però jo en vaig ser un. Era incapaç d'aprendre l'alfabet. No sabia llegir. Sempre em ficava en embolics, no em sabia controlar, era molt impulsiu. Al final, em van expulsar de l'escola quan tenia setze anys.

Com més dures siguin les condicions de la vida i més semblen tenir-ho tot en contra, més ens empenyeran aquestes circumstàncies, com un catalitzador, a trobar el nostre somni.

PETER FOYO

PRESIDENT – NEXTEL COMMUNICATIONS MEXICO

Els meus pares eren immigrants, vam començar amb res. Recordo que els pantalons m'arribaven per sobre del turmell. El pare era general al seu país d'origen, i quan va arribar als Estats Units va acabar d'escura-xemeneies.

LAIRD HAMILTON

SURFISTA DE GRANS ONADES

Vaig passar la infantesa en un indret ple de conflictes racials, on m'odiaven per ser com era de naixement.

«Tenia tots els desavantatges necessaris per triomfar.»

Larry Ellison

Cofundador d'Oracle Corporation

JOHN PAUL DEJORIA

COFUNDADOR – JOHN PAUL MITCHELL SYSTEMS

Jo tenia vint-i-tres anys; el meu fill, dos i mig, i la meva dona d'aquella època ens havia deixat. Com que feia tres mesos que no pagàvem el lloguer, ens van desnonar. Vam acabar dormint al cotxe. Per sobreviure, recollíem ampolles buides de refrescos a canvi de diners.

Amb una entrada com aquesta en l'edat adulta, costa de creure que John Paul DeJoria arribés a crear la pròspera empresa de productes capil·lars John Paul Mitchell Systems. En John Paul es va erigir una vida que no té res a veure amb la vida amb què va començar. Ho va aconseguir per mitjà d'unes qualitats que ara mateix tu tens al teu interior.

G. M. RAO

ENGINYER MECÀNIC,

FUNDADOR – GMR GROUP

Vaig partir de zero. Vivia en un poble petit, de 5.000 habitants, sense telèfon ni llum. Teníem una ampolla d'aigua gelada que compartíem, i havíem de fer cua per accedir a la ració mensual de sucre i llet.

Tant és si vas néixer a l'Índia, Austràlia, els Estats Units o Singapur. Les circumstàncies inicials no determinen la mena de vida que tindràs. No et falta ni una sola de les virtuts o qualitats humanes necessàries per realitzar els teus somnis. Dins teu hi ha tot el que et cal per ser o fer el que desitges, encara que semblis tenir-ho tot en contra.

PETE CARROLL

ENTRENADOR DE L'NFL – SEATTLE SEAHAWKS

Quan vaig deixar de jugar a futbol a la universitat, vaig voler entrar en un equip de la Lliga Nacional, i després en un de la Lliga Mundial de Futbol Americà. L'última vegada que em van dir no, però, va ser tot un xoc. No sabia on anar, perquè mai havia aspirat a res que no fos jugar. De sobte, m'havia de plantejar: «I ara, què?».

Després d'una lesió que el va posar en perill de vida, el jugador d'hoquei sobre gel Peter Burwash va començar a competir com a tennista, tot i no haver obtingut mai cap lloc als rànquings professionals ni haver assolit guanyat mai un torneig. No tenia diners, sobrevivia amb un pot de mantega de cacauet i una barra de pa sec de dos dies, que partia en bocins perquè li'n durés cinc. Després de set anys al món del tennis, va haver de retirar-se, i es va tornar a trobar en una situació en què les possibilitats de triomfar semblaven minses o directament nul·les.

PETER BURWASH

ENTRENADOR DE TENNIS,

FUNDADOR – PETER BURWASH INTERNATIONAL

Quan va arribar el moment de fundar la nostra empresa de gestió esportiva especialitzada en tennis, hi havia setze firmes que s'hi dedicaven. Jo era qui tenia menys diners, suport financer i credibilitat en el món d'aquest esport. No teníem ni cadires al despatx, així que els dos primers anys feiem les reunions asseguts a terra.

El que determina si els teus somnis es materialitzaran no són les condicions del món exterior. No són els diners, la formació, els contactes ni l'experiència. És el fet de descobrir les habilitats que hi ha dins teu i saber com utilitzar-les per superar tots i cadascun dels obstacles que trobis al món exterior. És el que han fet tots els qui han triomfat, i tu també ho pots fer.

MICHAEL ACTON SMITH

FUNDADOR – MIND CANDY

Amb un amic de la universitat, en Tom, vam decidir muntar una empresa. No disposàvem de gaires diners; de fet, teníem deutes de la universitat. En vam aconseguir prou per posar en marxa l'empresa gràcies a un anunci del diari, que, de fet, demanava persones que es venguessin el cos a la ciència per participar en l'assaig d'un nou fàrmac per a la migranya. Ens van pagar 400 lliures per cap. La meua mare estava esgarriada, crec que per això ens va fer tant de costat.

Ens va donar 1.000 lliures a cadascun, i els pares d'en Tom ens van deixar utilitzar les golfes de casa seva.

Fa deu anys la vida m'anava la mar de bé, no feia més que escalar posicions al món de la televisió; de sobte, un seguit de fets devastadors es van començar a encadenar, l'un darrere l'altre, i en qüestió de mesos tota la meua vida s'havia fet miques. Vaig ser presa de la desesperació, però just en aquell moment vaig descobrir un secret que acabaria convertint-se en una pel·lícula i en el meu primer llibre. Encara que la teua vida sembli completament arrasada, una de nova pot brotar d'entre les cendres.

MASTIN KIPP
AUTOR INSPIRACIONAL,
FUNDADOR – THE DAILY LOVE

Quan vaig arribar a Hollywood, volia ser mànager musical. No me'n vaig sortir; Hollywood no té precisament fama de ser un indret acollidor. Vaig començar a abusar de les drogues i l'alcohol, i vaig tocar fons. En una setmana, els meus inversors es van retirar, el meu soci i jo vam partir peres, el meu company d'habitació em va anunciar que em treia al cap de tres dies, vaig tenir un atac de gota al peu i lumbago a l'esquena, i la noia amb qui sortia i jo vam trencar. Se'm va enfonsar literalment la vida en set dies. Aleshores va començar un viatge molt llarg i dolorós, que estic agraïdíssim d'haver fet, però no voldria repetir mai més. En aquell moment em sentia al bell mig d'un huracà, però vaig pensar: «I si és una tempesta divina?»

LIZ MURRAY

TITULADA A HARVARD, ESCRIPTORA
I CONFERENCIANT

Durant una etapa de la meua vida, tenia coses; de cop i volta, ja no tenia res de tangible. La mare havia mort; el pare m'havia deixat i ara vivia en un centre d'acollida; i el meu oncle —segurament l'àngel de la meua vida— havia mort inesperadament. Vaig acabar sense sostre. De sobte, tot el que havia existit ja no hi era. Recordo que vaig pensar que, si la vida pot anar a pitjor, també pot anar a millor, perquè era evident que podia capgirar-se ben ràpid.

Les circumstàncies de la vida poden ser molt dures, com ho van ser per a Liz Murray, però a ella li van suscitar un ardent desig que la va rescatar dels carrers de Nova York i la va dur a la Universitat de Harvard. Quan tens aquest ardent desig de ser o fer alguna cosa, és que has trobat una força poderosa capaç d'obrir-se camí entre situacions i limitacions en teoria insuperables.

Quan facis realitat els teus somnis, donaràs curs a la plenitud del teu interior. La plenitud no és néixer amb bona estrella. La plenitud és perseguir els teus somnis i donar sortida a l'heroi que portes dins.

La Teva Vocació

Tota persona nascuda o per néixer arriba al món amb algun talent o habilitat única. La teva vocació és allò que tens d'especial. No hi ha cap ésser humà que neixi sense tenir-ho, però són molts els que viuen sense descobrir ni viure la seva vocació.

La teva vocació és una cosa que et fa vibrar com cap altra. Una cosa que t'atreu, una cosa que t'apassiona, que t'omple de felicitat i t'encén el cor quan la fas.

La teva vocació en concret pot ser un desig fervent d'assolir alguna cosa al món dels negocis o l'esport, a la feina en la carrera professional. Pot ser fins i tot el teu *hobby*. Una afició pot ser una pista sobre la vocació, perquè és una cosa que t'apassiona i a la qual dediques temps. Hi ha moltes aficions que s'han convertit en grans somnis i després en grans empreses.

MICHAEL ACTON SMITH

Des que era petit, el que sempre m'havia agradat eren els jocs. M'encantava jugar, trobo que és una part molt important de la naturalesa humana. O sigui que el somni de la meua vida sempre ha estat tenir una empresa de jocs, dissenyar-los i fer que el públic s'ho passi bé.

PETE CARROLL

Havia fet d'entrenador des dels tretze anys, a colònies i coses per l'estil, però no se m'havia acudit mai que m'hi pogués dedicar. Quan vaig tornar a la facultat, vaig ser entrenador de la Universitat del Pacífic. Un dia em vaig aturar a pensar: «Doncs això és una cosa que podria fer i que s'assembla a jugar a futbol.» En aquell moment vaig fer de debò el primer pas per convertir-me en entrenador.

La teva vocació pot ser una cosa que hagis somiat ser o fer i que pensaves que no et passaria mai. No obstant això, quan penses a fer aquella cosa en concret i a viure aquella vida t'omple una sensació increïble de felicitat i realització. I, per impossible que sembli el somni, estàs cridat a perseguir-lo.

LIZ MURRAY

Passava les nits sola en una porteria, a Nova York. Robava galetes Oreo i salades i dormia amb el cap a la motxilla, on hi havia totes les meves pertinences: el diari, la roba i la foto de la mare, que duia a tot arreu. Amb el cap sobre aquella motxilla, dormint en aquella porteria, somiava en una vida millor. I en el meu fur intern creia fermament que estava destinada a deixar allò enrere, no només per tenir una vida millor, sinó també per millorar les dels altres.

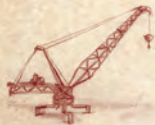
Tant si te'n recordes com si no, al llarg de la vida ja has sentit la crida de la teva vocació més d'una vegada. Potser va ser de petit, quan tenies claríssim el que volies ser de gran. Després, però, la societat o els pares, amb tota la bona intenció del món, ens influeixen amb un seguit d'opcions limitades del que podem o no arribar a ser, i tanquem les portes a la vocació i als somnis.

PETER FOYO

Ja de ben petit, somiava en grans projectes. Molt abans que arribessin els telèfons sense fils, jo ja m'imaginava que genial que seria tenir un telèfon a la mà que no arrossegues cap cable. No seria al·lucinant introduir una targeta de crèdit en un sortidor de gasolina i que ragés? No seria al·lucinant fer funcionar les ciutats amb el sol? Tenia la visió de muntar una gran empresa, guanyar molts diners i ser el millor executiu de l'Amèrica Llatina.

Potser vas sentir la vocació en un moment en aparença normal i corrent de la teva vida, a través d'alguna cosa que vas veure, llegir o escoltar. De sobte, ho saps; és com una descàrrega, i aquell moment normal es transforma en el moment que defineix la teva vida.

G. M. RAO

El meu professor de matemàtiques deia que tota vida té un propòsit, i que havíem d'esforçar-nos per fer-lo realitat, perquè allò sí que seria un èxit. Aquelles paraules em van

despertar un desig fervent de cercar la meua vocació i lluitar per seguir-la.

LAIRD HAMILTON

El pare va abandonar la mare quan jo era molt petit, i vaig haver de créixer ben de pressa. Tot plegat em va obligar a decidir, amb plena consciència, que volia ser algú.

Arran d'unes circumstàncies vitals difícils, a Laird Hamilton el va envair el desig poderosíssim de fer alguna cosa amb la seva vida. Va sentir la vocació, hi va respondre i, en fer realitat el seu somni d'esdevenir un dels millors surfistes de grans onades, ha inspirat milions de persones d'arreu del planeta.

A Layne Beachley, la vocació també li va arribar en una situació molt complicada, de petita. Tenia set anys quan la seva mare va morir inesperadament. Posteriorment, va saber que era adoptada. La seva mare biològica havia estat violada en una cita, quan només tenia disset anys.

Els punts de referència de la Layne se'n van anar en orris. No obstant això, va ser el fet tràgic de perdre la mare el que va empènyer l'australiana Layne Beachley a ser una de les més grans esportistes del món.

LAYNE BEACHLEY**SET VEGADES CAMPIONA MUNDIAL DE SURF**

La veritat és que el que em va menar a ser campiona mundial va ser el fet d'haver estat adoptada. Abans de decidir-me pel surf, el meu gran somni era ser campiona mundial del que fos. Havia de ser la millor del món i prou. Sentia la necessitat de demostrar a tothom el que valia.

PAUL ORFALEA

No vaig tenir mai cap dubte del que desitjava a la vida. Volia tenir la meua pròpia empresa i prou. Qualsevol empresa. Em mirava l'edifici de la IBM i pensava: «Jo en vull una de més gran».

Paul Orfalea, que patia TDAH i dislèxia, no sabia ni llegir ni escriure, però heus aquí el que va fer amb la seva vida: va fundar Kinko's, una empresa multimilionària que va donar feina a milers de persones. En aquest món dual, tot desavantatge conté el seu contrari; en Paul va convertir els seus desavantatges en avantatges.

Anastasia Soare tenia el somni de fugir de la Romania comunista. Durant gairebé tres anys, va preparar i esperar el moment de la fuga amb la seva filla. La decisió d'escapar-se comportava riscos enormes i, quan finalment va arribar als Estats Units, l'Anastasia es va haver d'enfrontar a una altra gran decisió. Treballava catorze hores diàries per guanyar prou per mantenir la família i,

tret que fes alguna cosa diferent, allò era el que l'esperava la resta de la vida.

ANASTASIA SOARE

Havia de fer alguna cosa. Havia de demostrar i esbrinar qui era, el que valia. No diré que no em fes por, perquè me'n feia. Tot i així, vaig pensar: «És per això que he vingut a aquest país. És la terra de les oportunitats, ho he de fer; si no, per què he vingut? Per tenir una vida pitjor que la de Romania? No».

Les difícils condicions en què vivia a Romania van despertar en l'Anastasia una fortalesa de caràcter singular, i una resolució que la menaria a superar qualsevol obstacle per fer realitat el seu somni de tenir un negoci. Aquell negoci va créixer fins a esdevenir un imperi, amb més de 1.000 establiments als Estats Units i més de 600 fora de les fronteres, i salons a múltiples països d'arreu del món.

A la vida no hi ha circumstàncies cent per cent negatives. Tota circumstància negativa conté també la contrària, de manera que qualsevol situació en principi difícil amaga alguna cosa bona. La vida no són les coses dolentes que et passen: és el que fas amb les oportunitats precioses que oculta!

Si no hi ha múltiples camins per perseguir un somni, no t'arribarà mai la crida per realitzar-lo. És del tot irrealitzable tenir un somni si no pots, almenys, fer-ne realitat l'essència. Els teus

somnis et criden a tenir la millor vida possible; et criden a trobar l'heroi que portes dins.

MASTIN KIPP

Vaig passar la infància en un entorn més o menys pintoresc. Els pares eren fantàstics i es van esforçar molt per protegir-me del dolor del món. Quan vaig començar a fer camí sol i vaig veure el sofriment dels altres, em vaig adonar que hi podia fer alguna cosa, vaig tenir claríssim que no podria dedicar la meua vida a cap altra cosa. I el meu somni ha estat conjugar la cultura pop amb la inspiració i la saviesa, per arribar al màxim nombre possible de persones.

Si sents la crida i no hi respons perquè tens tanta por que no creus poder-ho aconseguir, de vegades les circumstàncies t'empenyeran a perseguir el teu somni, com em va passar a mi.

Treballava de productora televisiva per a un canal, i somiava a fundar la meua pròpia productora. No ho hauria fet mai, perquè tenia una família per alimentar, cobrava un bon sou i necessitàvem els diners per menjar i pagar-nos un sostre. M'aferrava amb totes les forces a la seguretat de la meua feina, tot i que molta gent m'animava a muntar una empresa.

I aleshores em van acomiadar. Va ser tot un xoc. Com ens ho fariem per menjar? Com donaríem estudis a la nostra filla? Com ens ho fariem per pagar la hipoteca?

Tenia l'opció de trobar feina en un altre canal, però no em podia ni imaginar tornar a fer el mateix d'abans. Em vaig adonar que, com que m'havien despatxat, no tenia res a perdre, així que vaig començar a elaborar idees per a programes, asseguda a la taula amb cadires de plàstic de l'habitació del darrere de la nostra modestíssima llar. Vaig desenvolupar la idea i l'argumentari de venda per a un programa televisiu, malgrat no tenir ni idea de com elaborar un argumentari de venda. Però creia en la idea, de manera que, amb el cor disparat i les cames que em feien figa, vaig presentar-la als directius d'un dels canals. Em van encarregar el programa a l'instant, l'emissió va ser un èxit i va estar molt de temps en antena.

L'acomiadament em va brindar les circumstàncies perfectes per respondre finalment a la crida i viure el meu somni; avui encara dono les gràcies a aquell canal per haver-me despatxat. Si no fos per això, hauria rebutjat la crida a perseguir el meu somni, i m'hauria perdut el viatge més emocionant i enriquidor de la meva vida.